

Hào Hoa Phong Nhã!

Contents

Hào Hoa Phong Nhã!	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6
8. Chương 8	7
9. Chương 9	8
10. Chương 10	9
11. Chương 11	9
12. Chương 12	10
13. Chương 13	10
14. Chương 14	11
15. Chương 15	11
16. Chương 16	12
17. Chương 17	12
18. Chương 18	13
19. Chương 19	14
20. Chương 20	14
21. Chương 21	15
22. Chương 22	15
23. Chương 23	16
24. Chương 24	16
25. Chương 25	17
26. Chương 26	17
27. Chương 27	18
28. Chương 28	18
29. Chương 29	19

Hào Hoa Phong Nhã!

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, học sinh, thật thà thụ, ngược công, ngược thụ, HE. Nhân vật chính: Lý Hạo X Vương Văn Bản. “Cả

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hao-hoa-phong-nha>

1. Chương 1

Lý Hạo chưa từng nghĩ tới chính mình sẽ bị phản bội. Nói đúng ra, thời điểm khi hắn biết mình bị kẻ kia cầm chừng, trạng thái cả người đều là rất lơ mơ không tin. Kéo dài đến sau đó thì cả người hắn đều phản nộ, sau đó liền đặt vé máy bay đi bắt gian tình.

Chuyện này còn phải nói tới hai ngày trước.

Lý Hạo cho là mình là rất may mắn, bởi vì chính mình sinh ra ở cái thời đại tương đối thoải mái này. Tuy rằng đồng tính luyến ái vẫn là một từ khá là khó nghe khi nói ra bên ngoài, nhưng ít ra không bị người ta coi như là một loại bệnh tâm lý.

Hơn nữa làm cho Lý Hạo cảm thấy may mắn nhất chính là hắn mới vừa biết xu hướng tình dục của mình không bao lâu, liền tìm đến người mình thích nhất - Trần Quang.

Trần Quang có dung mạo rất thanh tú của nam sinh, cũng không nóng tính, thế nhưng lại làm cho người ta cảm giác rất gây yếu.

Lý Hạo vĩnh viễn nhớ tới Trần Quang chạy lại thông báo cho mình vào lúc ấy.

Vào lúc ấy hắn mới vừa vào trường trung học, thời điểm ở trường trung học cơ sở Lý Hạo cũng quen mấy người bạn nữ, thế nhưng nhiều nhất cũng chỉ được hai tháng liền chia tay.

Trần Quang thấy Lý Hạo mới vừa chơi bóng rổ xong đang nghỉ ngơi thay quần áo liền hướng về hắn nói chuyện.

Lý Hạo có phần khiếp sợ, tuy rằng hắn xác thực đối với nữ rất dễ dàng nhàm chán, nhưng cũng không có nghĩa là hắn liền yêu thích nam a?

“Cậu đùa gì thế? Hai chúng ta đều là nam. ” Lý Hạo nhìn Trần Quang, một mặt khiếp sợ.

“Hai người nam làm sao? Cậu chưa từng nghe nói cái từ đồng tính luyến ái à. ” Trần Quang không để ý chút nào.

“Cùng với cậu thì không liên quan!” Lý Hạo thay quần áo xong, xách ba lô chuẩn bị rời đi.

“Ai, cậu rốt cuộc muốn hay không muốn cùng với ta?” Trần Quang ngăn cản Lý Hạo.

Lý Hạo không để ý đến hắn, đẩy tay Trần Quang ra, trực tiếp rời khỏi.

Nguyên nhân tới giờ Lý Hạo đều vẫn là không thể hiểu được Trần Quang. Mặc dù nói hắn cũng không có nhiều phản cảm chuyện đồng tính luyến ái, thế nhưng hắn cũng không thể lý giải a!

Thật là, để Lý Hạo thay đổi ý nghĩ chính là buổi tối ngày đó. Buổi tối ngày hôm ấy, Lý Hạo mộng tinh 1 !!

1 xuất tinh trong mộng

Nguyên nhân rất bình thường, bởi vì trong mộng nhân vật chính là Trần Quang, vì thế mà tất cả những suy nghĩ trước đây thay đổi một cách đột ngột

2. Chương 2

Thời điểm Lý Hạo liền rời giường lại xoắn xuýt, liền tiếp nhận hiện thực này. Sau đó đến trường học hắn sẽ đồng ý cùng Trần Quang hẹn hò.

Mặc dù nói tiếp nhận sự thật chuyện yêu thích nam nhân này, thế nhưng đối với việc cùng nam nhân giao du như thế nào, đối với Lý Hạo vẫn là một vấn đề. Có điều cũng may Trần Quang cũng không giống những bạn gái kia trước như bước đi liền muốn nắm tay, động một chút là nói không nhúc nhích khiến người ta bối rối. Mà là rất bình thường, nguyên do chuyện Lý Hạo đối với hắn giao du cũng không đặt nặng vấn đề.

Mãi đến tận có một lần, hần chơi bóng rổ xong, thừa dịp phòng thay đồ ở chỗ chơi bóng rổ không ai, yên tĩnh, là ở chỗ đó nghỉ ngơi.

Lý Hạo mơ mơ hồ hồ liền muốn ngủ lại cảm giác ngoài miệng ẩm ướt, mở mắt vừa nhìn, phát hiện Trần Quang chính đang hôn hần.

Hần sợ đến lập tức ngồi dậy.

“Cậu làm gì thế?” Lý Hạo dùng mu bàn tay xoa xoa miệng mình.

“Có thể làm gì, chúng ta không phải đang hẹn hò à? Ta hôn cậu, cậu làm sao như thế ghét bỏ a?” Trần Quang nhìn theo cái tay hần lau miệng.

“Không, không phải. Cậu như thế đột nhiên... Ta, ta vẫn chưa thể phản ứng lại. ” Lý Hạo có phần nói lắp bắp.

“Vậy cậu hiện tại cần chuẩn bị à?” Trần Quang hỏi.

“Cái gì...” Lý Hạo còn chưa nói hết, lại bị Trần Quang hôn.

Lần này Lý Hạo không đẩy hần ra. Tuy rằng cảm giác có chút kỳ quái, thế nhưng Lý Hạo không phải không thừa nhận, cùng Trần Quang hôn môi cảm giác rất tốt. Liền hần đoạt lại quyền chủ đạo, ở trong miệng Trần Quang tùy ý khiêu khích.

3. Chương 3

Sau lần đó, Lý Hạo bắt đầu chân chính ý thức được mình và Trần Quang thực sự qua lại.

Cũng chẳng có bao nhiêu khó chịu, hơn nữa Lý Hạo còn rất thích cảm giác cùng Trần Quang hôn môi.

Lý Hạo rất nhanh sau đó liền nói với người trong nhà. Người trong nhà rất khiếp sợ, đặc biệt mẹ Lý Hạo.

“Mày làm sao có thể yêu thích con trai? Mày đây là bệnh a!” Mẹ Lý Hạo là Lưu Kiều nhìn Lý Hạo quát.

“Mọi người hai ngày trước đều nhìn thấy Đài Loan thông qua luật hôn nhân đồng tính luyến ái thời điểm còn đau lòng những cho những đứa con có gia đình không được chấp nhận, làm sao đến con các người đây liền muốn ngăn cản con như vậy?” Lý Hạo nói có phần đạo lý.

“Này... Này cái nào cùng cái nào a!” Lưu Kiều bị hần đở thừa không lời nào để nói.

“Cha, cha là làm thị trưởng, cha hần phải biết chuyện liên quan với đồng tính luyến ái rất khó xử. Hiện tại nếu như các người cũng không ủng hộ con thì con còn có thể đi nói được với ai sao?” Lý Hạo nhìn về phía Lý Chính đang ngồi trên ghế salông không nói lời nào.

“Chuyện nói dối tông đường cũng còn có thằng em trai, vì thế mọi người cũng không cần lo lắng Lý gia tuyệt tử về sau. ” Lý Hạo lại khuyên.

“Ai, thôi thôi, mày yêu như thế nào được thì mày yêu đi. ” Lý Chính vung vung tay, đứng dậy rời sofa.

“Cha nó, cha nó! Ông làm sao liền như vậy đi rồi a!” Lưu Kiều ngồi trên ghế salông kêu lên.

“Ông là già rồi! Bị ông làm tức chết không chứ!” Lưu Kiều hướng về phía mặt đất quỳ xuống mắng Lý Hạo.

“Mẹ ~ con làm sao cam lòng để mẹ nóng giận. Mẹ xem một chút, con như vậy mẹ lại thêm một đứa con trai, mẹ tính toán lại đi. ” Lý Hạo cười cười tiến lên trước ôm lấy Lưu Kiều.

“Mày sau đó cũng không thể ở trước mặt em trai mày cùng thằng kia làm ra một điểm cử động thân mật nào! Không phải vậy ta nhất định đem mày đuổi ra ngoài!” Lưu Kiều làm ra một bộ dáng vẻ hung ác đối với Lý Hạo.

Lý Hạo vừa nghe mẹ của hắn nói như vậy, biết là mẹ của hắn đồng ý. Liền lập tức đứng lên, hướng Lưu Kiều chào một cái: “Yes, madan!”

4. Chương 4

Lý Hạo cùng Trần Quang qua lại mãi đến lớp 12. Vốn là cho rằng có thể vẫn cùng nhau, kết quả tốt nghiệp 12 Trần Quang nói cho Lý Hạo chính mình muốn ra nước ngoài du học.

Lý Hạo rất tức giận, bởi vì Trần Quang nói cho hắn khi mà tất cả mọi chuyện cũng đã chuẩn bị kỹ càng.

“Được rồi được rồi, ta sau này sẽ thường thường liên lạc với cậu. ” Trần Quang an ủi hắn.

“Cậu tại sao đến hiện tại mới nói cho ta?” Lý Hạo chất vấn Trần Quang.

“Vậy ta nếu như sớm nói cho cậu cậu còn để ta đi không?” Trần Quang hỏi ngược lại Lý Hạo. “Ta chỉ là đi học mà thôi, lại không phải không trở lại, đừng nóng giận được không? Sau đó chỉ cần qua 3 năm, ta nhất định bay trở về tìm cậu, có được hay không vậy. ”

Cuối cùng Lý Hạo bị Trần Quang lừa gạt bao nhiêu để tiêu hỏa, thế nhưng đến thời điểm lại nghĩ tới sau này chính mình muốn làm hòa thượng, liền lửa giận bùng chốc mọc lên, liền bị Trần Quang lấn qua lộn lại mạnh mẽ dằn vặt một phen. Dẫn đến Trần Quang đi mấy bay thời điểm về thăm hỏi tổ tông Lý Hạo.

Liền như vậy ở cùng nhau thì ít mà xa cách thì nhiều qua hai năm. Lý Hạo mới vừa vào năm 3 đại học, cùng mấy anh em liên hoan, cùng bọn họ nơi đó học về chuyên ngành kỹ thuật.

“Ai ai ai, ta cho các cậu biết, ta gần đây mới vừa học được một loại kỹ năng, bảo đảm các cậu muốn học. ” Bạn thân Lý Hạo là Lưu Hưởng thần thần bí bí đối với bọn họ nói.

“Kỹ năng gì a, tiểu tử cậu có thể có kỹ năng gì a, còn thần thần bí bí. ” Bạn thân Lý Hạo, Trương Giang đã kích.

Lý Hạo cùng với Phương Dương yên lặng uống rượu, cũng không phản ứng tên Lưu Hưởng kia.

“Ai ai ai, các cậu xảy ra chuyện gì. Ta thực sự nói thật!” Lưu Hưởng cuống lên, “Ta có thể thông qua máy tính của mình thao tác đem máy tính người khác mở lên!”

Nghe đến nơi này, Lý Hạo mới đặt chén rượu xuống. Mắt Trương Giang cũng sáng lên, đến gần phía Lưu Hưởng ngồi.

“Cái gì cái gì, ý tứ gì a?” Trần Giang vội vàng hỏi.

“Hừ, chính là ý trên mặt chữ. ” Lưu Hưởng ngạo kiều lên.

“Mau mau nói!” Lý Hạo đá Lưu Hưởng một cước.

“Ai ai ai, đừng nhúc nhích, ta nói ta nói, còn chưa xong mà. ” Lưu Hưởng mau mau thu hồi ngạo kiều.

“Chính là dùng máy tính chính mình, thông qua con trojan 2, sau đó kết nối với địa chỉ IP đối phương, là có thể làm bất cứ chuyện gì trên máy tính đối phương. ”

2 Trojan horse, tiếng Anh của Ngựa Troia, là một loại phần mềm ác tính. Không giống như virus, nó không có chức năng tự sao chép nhưng lại có chức năng hủy hoại tương tự virus. Trong truyện để là (ngựa gỗ)

“Trojan, cái gì Trojan?” Trương Giang lại lập tức hỏi.

“Phần mềm Trojan này ta mua với giá cao đó. ” Lưu Hưởng không nhịn được lại vênh đuôi lên.

“Máy tính nước ngoài cũng có thể không?” Lý Hạo hỏi.

“Cái này... có thể chứ. Ta cũng không rõ ràng lắm, có điều nếu như biết địa chỉ IP là có thể. ” Lưu Hưởng gãi gãi đầu của mình.

“Cậu đêm nay đem cái này đưa cho ta. ” Lý Hạo phân phó nói.

“Ai, được được. Ta để trong USB ở trên người đây, nếu không thì trực tiếp cho cậu luôn. ” Lưu Hường mau mau chân chó dăng lên đồ vật chính mình mua với giá cao có được.

“Ai, đại thiếu. Nhớ tới cho ta một phần a. ” Trương Giang tha thiết mong chờ nhìn.

“Cũng cho ta một phần. ” người luôn luôn trầm mặc ít lời như Phương Dương cũng phải mở miệng.

“Ừ, vậy cứ như thế. Ta đi về trước. ” Lý Hạo cầm lấy USB đứng lên, trực tiếp rời phòng khách.

5. Chương 5

Trở lại ký túc xá Lý Hạo không thể chờ đợi được nữa đem USB lấy ra.

Hiện tại đã buổi tối, mà nước Mỹ bên kia vừa vặn là sáng sớm. Hắn muốn dùng cái này mở máy tính của Trần Quang ra nhìn dáng vẻ ngủ ngủ.

Nhớ tới thời điểm trước đây hai người ở cùng nhau Trần Quang dù sao vẫn thích ngủ nướng, mỗi lần gọi Trần Quang rời giường đều rất là lao lực.

Từ lần trước Trần Quang trở về, Lý Hạo đã sắp nửa năm không nhìn thấy dáng vẻ ngủ của Trần Quang. Trước Lý Hạo quên chụp lại dáng ngủ ấy của Trần Quang, lần này có thể dùng cái trojan này mở máy tính của Trần Quang ra, sau đó chụp lại.

Ôm loại ý nghĩ hạnh phúc này, Lý Hạo bắt đầu thao tác. Thông qua phần mềm, Lý Hạo rất nhanh tìm tới địa chỉ IP của Trần Quang.

Dựa theo lời Lưu Hường giải thích từng bước từng bước hoàn thành, đến bước cuối cùng thời điểm màn hình lại đột nhiên đen kịt rồi.

Ngay lúc đó Lý Hạo hoài nghi có phải là bị Lưu Hường lừa không, màn hình đột nhiên lại sáng lên. Sau đó, Lý Hạo liền nhìn thấy cảnh tượng để hắn phẫn nộ - Trần Quang cùng một nam nhân nước ngoài chính đang ngồi vận động “tập thể dục” buổi sáng.

Lý Hạo lập tức không thể phản ứng lại, còn tưởng rằng xảy ra điều gì trục trặc. Đợi được hắn nhìn rõ ràng thì cả người đều nổi giận.

Trần Quang! Cái người nằm ở phía dưới vận vẹo như giun như thế lại là Trần Quang!

Lý Hạo tuy rằng không nghe được âm thanh, thế nhưng cũng có thể đoán được Trần Quang lúc này có bao nhiêu hưng phấn. Mắt đỏ lên, hắn lập tức gọi điện thoại đặt vé máy bay liền bay đi nước Mỹ.

6. Chương 6

Lý Hạo đến nước Mỹ, sau khi trở lại liền cả người không còn sức sống - hắn cùng Trần Quang chia tay.

Cùng ngày Hắn bay đến nước Mỹ, ngay lập tức chạy tới nơi ở của Trần Quang. Đương nhiên vào lúc ấy trên giường Trần Quang đã không còn tên mãnh nam 3 kia trong video, trên giường cũng đã thu dọn sạch sành sanh.

3 mạnh mẽ, ý chỉ người con trai mạnh mẽ

“Lý Hạo, cậu làm sao đến rồi?” Trần Quang một mặt kinh hỉ nhìn Lý Hạo.

“Thằng kia đâu?!” Lý Hạo hướng về phía Trần Quang quát.

“Thằng nào?” Trần Quang về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Lý Hạo.

“Chính là sáng sớm hôm nay ở trên giường với người!” Lý Hạo không khống chế được tâm tình của chính mình.

“Làm sao cậu biết?” Trần Quang trợn to mắt.

“Ta nếu không nhìn thấy người còn gạt ta đúng không, phải không?” Lý Hạo một phát bắt được hai vai Trần Quang.

“Lý Hạo người giám sát ta? Người còn biết xấu hổ hay không, người TM giám sát ta?” Trần Quang trừng Lý Hạo quát.

“Ta TM liền giám sát người! Không giám sát người và ta đến hiện tại đều còn không biết người TM ngoại tình!” Lý Hạo buông Trần Quang ra, nhứt chí ngồi vào trên ghế salông.

“Ta cùng hấn chỉ là hẹn qua đường mà thôi, nơi nào nói cho người ngoại tình?” Trần Quang không để ý chút nào, “Ta cũng không tin người lúc ở trong nước không tìm người khác. ”

Lý Hạo không thể tin tưởng nhìn Trần Quang, sau đó cười khổ đứng lên: “Trần Quang, ta TM ở nhà vì người thủ thân thành cái hòa thượng, người TM lại còn hoài nghi ta? Thích người và ta thật TM mất bị mù. ”

Sau đó xoay người, cầm vé máy bay rời đi khi vừa tới nước Mỹ không được mấy tiếng. Hấn xin thề, đời này sẽ không quay lại nơi này để hấn buồn nôn!

Lý Hạo trở về nước, sống mơ mơ màng màng. Trương Giang cùng Lưu Hướng mấy người biết hấn cùng Trần Quang chia tay nên cho hấn vài thanh niên trẻ tuổi bồi rượu, nhưng Lý Hạo đều chỉ lo uống rượu, cũng không để ý tới những thằng kia.

Đột nhiên, điện thoại di động vang lên.

“Học trưởng 4, ngày hôm nay trường học có văn nghệ dạ hội anh có đến xem không? Biểu diễn rất đặc sắc!” Trong hộp thư tin nhắn QQ hiện lên.

4 là mấy người học trên khóa mình.

Lý Hạo nhìn phía trên kia 99+ tin nhắn nhắc nhở, cuối cùng mở tin nhắn ra, đã cực kỳ lâu không có vào QQ.

7. Chương 7

Vương Văn Bản, Lý Hạo nhìn chăm chú điện thoại di động hiện tên, có phần yên lặng. Liền như vậy đem tên của chính mình dùng để làm nick name QQ, ngược lại cũng đúng là khiến người ta cảm thấy thú vị.

“Không có đến xem. ” Lý Hạo đột nhiên hưng khởi, trả lời hấn.

Có thể là không nghĩ tới sẽ nhận được trả lời, đầu kia chậm chạp không hề trả lời. Liền Lý Hạo bắt đầu kéo lên những tin nhắn cũ xem.

Đối với người niên đệ 5 này Lý Hạo là có ấn tượng. Năm nay mới vừa vào năm nhất, nghe nói trung học là cùng học một trường chung với hấn. Có điều Lý Hạo cũng không phải là bởi vì cái này đối với hấn có ấn tượng, mà là bởi vì con mắt của hấn.

5 mình thấy niên đệ hay hơn là bạn khóa dưới nên để ý thỉnh luôn

Vương Văn Bản có một đôi mắt cực kỳ đẹp đẽ. Mặc dù đối với Trần Quang cực kỳ chung thủy, nhưng lần đầu nhìn thấy Vương Văn Bản, Lý Hạo thật động tâm.

Có điều cũng chỉ là nhớ kỹ người niên đệ này mà thôi, cũng không có làm cái hành vi gì không thích hợp.

Những dòng tin nhắn kia đều rất đơn giản, chỉ là một ít sinh hoạt hằng ngày của Vương Văn Bản. Tỷ như Vương Văn Bản lần đầu cùng bạn bè cùng đi ra ngoài ăn cơm, cảm thấy cửa tiệm kia ăn thật ngon, sẽ cho bạn gửi nhắn tin: “Học trưởng, em ngày hôm nay lần thứ nhất cùng bạn bè đi ra ăn cơm, phát hiện bên cạnh trường học quán mì này ăn thật ngon. Đồ ăn rất nhiều, hơn nữa chủ quán cũng là người rất tốt. ”

Hay hoặc là bạn nhìn thấy Lý Hạo: “Học trưởng, em ngày hôm nay nhìn thấy anh chơi bóng rổ, chụp lại nhìn thật đẹp. Mấy bạn nữ bên cạnh em đều vẫn gọi tên của anh. ”

Nhìn nhìn, Lý Hạo liền càng thấy thú vị. Mãi đến tận cái tin trên cùng: “Học trưởng chào anh, em là Vương Văn Bản. ”

Nhìn câu nói này, Lý Hạo không biết tại sao nhớ tới thời điểm cùng Vương Văn Bản lần thứ nhất gặp mặt, Vương Văn Bản tay chân luống cuống đối với bạn giới thiệu chính mình. Liền cười ra tiếng.

“Đại thiếu, nhìn cái gì thế? Như thế hài lòng. ” Trương Giang tiến tới.

8. Chương 8

“Không có cái gì. ” Lý Hạo theo bản năng tắt điện thoại, không muốn để Trương Giang xem tới nội dung bên trong điện thoại di động.

“Đại thiếu, cây có nhiều như vậy, cậu làm gì nhất định phải treo cổ ở trên một cái cây?” Trương Giang khuyên nhủ.

“Chính là chính là! Hắc... Trần Quang cũng không phải nhân vật gì ghê gớm. ” Lưu Hưởng ở bên phụ họa.

Lý Hạo không muốn trả lời, vừa vặn lúc này điện thoại di động truyền đến tiếng nhắc có tin tức, Lý Hạo liền để hai người bạn họ ra ngồi một bên, mở điện thoại di động lên xem.

“Học trưởng anh như vậy muộn còn chưa ngủ à?”

Nhìn thấy đôi phương lâu lâu mới trả lời một câu nói như vậy, nhất thời có chút buồn cười.

“Ngủ không được à, cậu muốn đi ra ngoài với tôi không?” Lý Hạo nổi tâm tư đùa giỡn.

Bên kia lại trầm mặc, nhưng lần này trầm mặc thời gian khá là ngắn, hai phút sau, bên kia tin nhắn trở về: “Học trưởng anh hiện tại ở nơi nào?”

Lý Hạo có chút ngạc nhiên, xem tin nhắn Vương Văn Bản trả lời, vẫn thật muốn tìm đến bạn sao?

“Địch Dạ. ” Lý Hạo không nghĩ Vương Văn Bản sẽ tới, nhưng vẫn là trả lời.

“Được. ” Vương Văn Bản trả lời.

Lý Hạo cảm giác không tìm thấy đúng đáp án, có ý gì à? Là tới hay là không đến à? Có điều cùng Vương Văn Bản hàn huyên một hồi như thế ngược lại làm cho Lý Hạo trong lòng như vậy thoải mái hơn.

Mặc dù đối với Vương Văn Bản đến đây làm cho thái độ Lý Hạo thoải mái, nhưng ánh mắt của bạn đều là không cảm giác hướng về cửa nhìn.

“Đại thiếu cậu vẫn hướng về cửa nhìn cái gì à?” Trương Giang phát hiện Lý Hạo vẫn nhìn về phía cửa liền hỏi.

“Không cái gì. ” Lý Hạo cầm rượu lên, nhìn một chút điện thoại di động, đã sắp 32 phút. Nghĩ rằng trường học lại đây ngồi xe nhiều nhất cũng chỉ nửa giờ, hiện tại cũng đã quá giờ. Phóng chừng là không gặp được rồi. Cười khổ một cái, Lý Hạo cảm giác mình thật là không có việc làm.

“Ai ai ai, kia không phải tiểu học đệ chúng ta sao?” Trương Giang chọc chọc Lý Hạo.

Lý Hạo nhìn về phía cửa, phát hiện Vương Văn Bản mặc áo T-shirt màu trắng.

Hắn có phần mờ mịt đứng cửa quán bar, như là bóng ma lạc đường. Sau đó hắn về lùi lại mấy bước, biến mất ở trong tầm mắt Lý Hạo.

“Tiểu tử này nhìn rất nhã nhặn, vừa mới vào trường học không bao lâu liền đến quán bar?” Trương Giang trêu nói, “Thực sự là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong a. ”

Lý Hạo không để ý đến Trương Giang, bởi vì điện thoại di động hắn lúc này truyền đến tin nhắn.

“Học trưởng anh ở đâu? Em ở cửa. ”

Lý Hạo đột nhiên liền cảm thấy tâm tình rất tốt. Lý Hạo cất điện thoại di động, đứng lên: “Chính các cậu chậm rãi chơi đùa, ta đi trước. ”

“Ai ai ai, đại thiếu! Cái gì tự chúng ta chơi đùa a, chúng ta thấy cậu tâm trạng cũng không bỏ mặc, cậu còn đem chúng ta bỏ lại!” Trương Giang hướng về không chút lưu tình liền đi gọi Lý Hạo vào.

“Hmmm ăn, từ sáng đến tối chỉ có biết ăn thôi! Làm sao cậu không chết no đi!” Trương Giang liền đập một cước vào Lưu Hưởng.

Lưu Hưởng biểu thị rất vô tội, hắn ăn không thôi bỏ phí đó?

9. Chương 9

Vương Văn Bản. ” Lý Hạo vừa đi ra khỏi, liền nhìn thấy Vương Văn Bản thẳng tắp đứng ở bên cạnh.

“A, học trưởng. ” Vương Văn Bản cầm trong tay điện thoại di động kiểu cũ bỏ vào túi áo, có chút sốt sắng nhìn Lý Hạo.

“Tiểu tử cậu đúng là được đó! Muộn như vậy nói đến là đến. Bò tường chui ra à?” Lý Hạo nhìn thấy Vương Văn Bản trên y phục có vết dơ.

“A... Vâng. ” Vương Văn Bản có phần ngại ngùng gãi gãi tóc của chính mình, trên mặt hồng hồng.

“Đi thôi, đi lên xe ta ngồi. ” Lý Hạo tự mình hướng về xe đi đến.

Bởi vì đi ở phía trước, nên Lý Hạo không nhìn thấy Vương Văn Bản khắp khểnh đi sau.

Sau khi ngồi lên xe, Lý Hạo có chút không biết nói cái gì. Cuối cùng, hắn chỉ có thể đại loại nói: “Cậu làm sao hay gửi tin nhắn cho ta?”

“A... Cái kia...” Vương Văn Bản không nghĩ tới Lý Hạo lại đột nhiên hỏi hắn, cả người đều căng thẳng có chút run. “Học trưởng anh... Có phải là cảm thấy em quấy rầy đến anh?”

“Không có a, cậu làm sao nghĩ như vậy?” Lý Hạo có phần không giải thích được.

Nghe được Lý Hạo nói như vậy, Vương Văn Bản thả lỏng chút: “Học trưởng... Em sau đó còn có thể tiếp tục gửi tin nhắn cho anh à?”

“A... Có thể...” Lý Hạo trả lời.

Sau đó hai người lại trầm mặc.

10. Chương 10

Bởi vì bên trong xe không gian nhỏ hẹp, căn bản Lý Hạo đều có thể ngửi thấy được mùi vị trong người Vương Văn Bản, một mùi xà phòng nhạt.

Bởi vì đều không nói gì, nên Lý Hạo cảm giác đều có thể nghe được trái tim chính mình thùng thùng nhảy lên.

Cũng không biết xuất phát từ tâm lý gì, Lý Hạo đột nhiên hỏi Vương Văn Bản: “Cậu muốn cùng ta make love à?”

Wang Văn Bản không thể phản ứng lại kịp, quay đầu nhìn hắn. Sau đó mặt bỗng chốc bạo hồng, lại vội vã đem đầu thấp xuống.

Lý Hạo chính mình cũng có chút không phản ứng lại chính mình nói cái gì, đợi ý thức được sau đó cảm giác áo não không thôi. Đang chuẩn bị giải thích ý mình chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, liền nghe âm thanh bé nhỏ Vương Văn Bản truyền đến: “Vâng...”

Lý Hạo nhìn về phía Vương Văn Bản, nhưng chỉ nhìn thấy hai lỗ tai hồng hồng của hắn. Hắn cảm thấy rất kinh ngạc, không nghĩ tới Vương Văn Bản sẽ đáp ứng, càng không có nghĩ tới Vương Văn Bản cũng có thể tiếp thu nam nhân!

Lý Hạo cảm thấy rất... khó khăn! Hỗn loạn! Hắn hiện tại rất xoắn xuýt không biết là có nên cùng Vương Văn Bản giải thích câu hỏi vừa rồi chỉ là nói chơi thôi hay không.

Ăn hay là không ăn, đây là một vấn đề.

Cuối cùng bởi vì Lý Hạo vẫn không nói gì, nên Vương Văn Bản sợ hãi ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn hắn.

Lý Hạo nhìn đôi mắt Vương Văn Bản, ý tưởng gì đều không có. Lập tức đạp chân ga, hướng về khách sạn.

11. Chương 11

Đến khách sạn, Lý Hạo liền vội vã đi vào phòng đã đặt, Vương Văn Bản ở phía sau đi từ từ.

Chờ Vương Văn Bản đến thì Lý Hạo đã mở cửa phòng rồi, đang cầm chìa khóa ở nơi đó chờ hắn.

Wang Văn Bản không dám ngẩng đầu nhìn Lý Hạo, chỉ là yên lặng đi theo hắn.

Mà Lý Hạo, giờ khắc này đã hoàn toàn quên mình là một người vừa mới thất tình. Trong đầu đều nghĩ tới là đợi lát nữa chọn tư thế nào tốt hơn. Bởi vì không biết Vương Văn Bản là lần đầu tiên hay không, nên Lý Hạo rất khó khăn.

Chỉ nhìn sẽ làm Lý Hạo cho rằng Vương Văn Bản là lần thứ nhất, bởi vì biểu hiện căng thẳng kia là không thể giả được. Thật là vừa nghĩ tới Vương Văn Bản là lần đầu, nhưng nghĩ lại Lý Hạo lại cho rằng Vương Văn Bản không phải lần đầu tiên.

Bởi thế ở trong thang máy Lý Hạo lại xoắn xuýt lên: Hay là để cho mình thoải mái? Vẫn để cho Vương Văn Bản thoải mái?

Cuối cùng, Lý Hạo thực sự là không nhịn được, liền hỏi Vương Văn Bản: “Cậu... Là lần thứ nhất à?”

Wang Văn Bản bị Lý Hạo hỏi như vậy, căn bản ngược ngùng mặt phấn hồng bỗng chốc trở nên trắng bệch, buông xuống con ngươi, che lấp tâm tình trong lòng: “Không phải... Thế nhưng kinh nghiệm rất ít. ”

Lý Hạo nghe được không phải lần đầu tiên trong lòng cũng không biết tư vị gì, ngược lại để hắn cảm thấy rất phiền muộn.

Rất nhanh, thang máy đến.

12. Chương 12

Ra thang máy, Lý Hạo mở cửa phòng ra.

Tuy rằng rất muốn trực tiếp liền động thủ, thế nhưng Lý Hạo ngoại trừ cùng Trần Quang từng có kinh nghiệm, vẫn đúng là chưa cùng người khác làm. Hắn ho khan hai tiếng, che giấu chính mình cấp thiết: “Cái kia, cậu trước tiên đi tắm rửa đi. ”

Vương Văn Bản thuận theo hướng đi chậm rãi về phòng tắm.

Nhìn thấy thân ảnh Vương Văn Bản biến mất ở trước mắt mình, tim Lý Hạo đập quả thực muốn nhảy ra. Lúc này hắn đột nhiên có chút vui mừng rời khỏi Trần Quang, bởi vì rời khỏi Trần Quang, hắn có lý do phóng túng, cũng không cần phải dựa vào ai, chính mình sinh sống.

Nghe tiếng nước phòng tắm ào ào, Lý Hạo không tự chủ nghĩ đến Vương Văn Bản ở bên trong cởi hết quần áo - chỉ nhìn cánh tay, chỉ biết Vương Văn Bản thuộc về loại búng sữa. Bởi thế mà hắn cởi hết quần áo ra thì thân thể cũng nhất định trắng như sữa, sau đó hai điểm kia...

Chỉ là tưởng tượng, Lý Hạo cảm giác mình đều sắp muốn chảy máu mũi, liền mau mau ngừng lại ảo tưởng bản thân, thật là phía dưới tiểu huynh đệ không bị khống chế dựng đứng lên.

13. Chương 13

Vương Văn Bản tắm rửa rồi ra ngoài, Lý Hạo đều không giữ được tâm tình mà ngắm mỹ nhân tắm rửa, liền vọt thẳng tiến vào phòng tắm nhanh chóng tắm rửa sạch sẽ.

Liền thân thể đều không lau, trực tiếp quần khăn tắm hiện ra.

Nhìn thấy Vương Văn Bản ngồi bên giường, Lý Hạo hận không thể chính mình hóa thân làm sói đánh gục hắn.

Nhưng mà hiện thực, Lý Hạo không thể không mang một khuôn mặt bình tĩnh, chậm rãi ngồi vào bên cạnh Vương Văn Bản.

“Hiện tại... Có thể bắt đầu chưa?” Lý sói xám lớn đuôi đang múa may.

“Vâng. ” Vương Văn Bản mắc cỡ đầu đều sắp muốn thấp đến trên đất.

Nghe được câu trả lời Vương Văn Bản nhỏ đến mức không nghe thấy, Lý Hạo triệt để xé ngực trang của chính mình, giữ đầu Vương Văn Bản, hôn hắn một cái.

Vương Văn Bản rất hồi hộp, căng thẳng lên cho dù nhắm hai mắt, lông mi thật dài cũng vẫn là đang run lên.

“Hé miệng nào. ” Lý Hạo nhìn mặt Vương Văn Bản ỨC đến đỏ chót, có phần khó xử, nhưng hắn vẫn kiên nhẫn chỉ bảo.

Vương Văn Bản mở mắt ra, có phần mê man nhìn Lý Hạo, không biết hắn vì cái ánh mắt này chính mình mang đến bao tai nạn lớn.

Vốn còn muốn làm đủ trò vui để khởi động, cho tiểu học đệ lưu lại hình tượng Lý Hạo tốt đẹp, bị cái ánh mắt kia của Vương Văn Bản câu suýt chút nữa trực tiếp tiết.

Liền cái gì hình tượng a, cái gì tốt đẹp a, toàn bộ bị hắn ném sau đầu, chỉ muốn thảo thảo thảo

14. Chương 14

Lấy dầu bôi trơn ở đầu giường, Lý Hạo thô lỗ đem toàn bộ đồ đầy tay, sau đó trực tiếp đem quần lót Vương Văn Bản tuột xuống ném sang một bên.

Wương Văn Bản nhắm mắt lại, căng thẳng nằm ở trên giường. Trong giây lát tiếp xúc được không khí lạnh lẽo, da dễ nổi lên một hạt một hạt mụn nhỏ 6.

6 Nổi da gà

Lý Hạo đem chân Vương Văn Bản nâng lên, sau đó chậm rãi đưa ngón tay tiến vào.

Vừa mới đi vào một chút, Lý Hạo liền không có cách nào lại tiến vào trong được nữa.

“Thả lỏng. ” Lý Hạo ôn nhu nói với Vương Văn Bản. Mẹ nó, hẳn hiện tại sắp kìm nén muốn chết rồi được không!

Wương Văn Bản không chịu nổi mở mắt ra nhìn Lý Hạo, thế nhưng vẫn là tận lực đem bắp thịt của chính mình thả lỏng.

Cảm giác được Vương Văn Bản thả lỏng, Lý Hạo nhân cơ hội bỗng chốc đem ngón tay tiến vào.

“A!” Vương Văn Bản đau kêu to lên.

Lý Hạo tiến lên trước, hôn môi hắn. Ngón tay liền như vậy ở bên trong, chờ đợi Vương Văn Bản thích ứng.

Quá mấy phút sau, bên trong Vương Văn Bản bắt đầu nóng lên, đồng thời bắt đầu chậm rãi **, nuốt trọn ngón tay Lý Hạo. Lý Hạo liền rời môi Vương Văn Bản, bắt đầu chuyên tâm khai thác tầng sau.

Đột nhiên, ngón tay Lý Hạo đụng tới một mô thịt nhô ra, eo Vương Văn Bản lập tức nảy lên.

“Ân ~” Vương Văn Bản phát sinh một tiếng không lường trước được.

Bị phản ứng kỳ quái chính mình cho làm thẹn thùng, Vương Văn Bản đem hai tay che lại, dùng mu bàn tay chặn mặt chính mình đỏ hồng hồng.

15. Chương 15

Lý Hạo bị Vương Văn Bản phản ứng chọc cười vui vẻ, càng không cho hắn ngăn cản mặt của mình, liền đưa vào 3 ngón tay lại tiến lên đi tới cùng hắn hôn môi.

“Văn Bản, mở mắt ra. ” Lý Hạo nhìn chằm chằm Vương Văn Bản, ôn nhu đối với hắn.

Wương Văn Bản nghe phía dưới của mình truyền đến tiếng nước phù phù phù phù, không muốn mở mắt ra.

Lý Hạo liền hôn đôi mắt của hắn, dùng đầu lưỡi liếm.

Cuối cùng Vương Văn Bản mở mắt nhìn thấy mí mắt, nhìn trước mặt Lý Hạo.

Lý Hạo nhìn con mắt Vương Văn Bản giống như bảo thạch, chỉ cảm thấy huyết dịch lập tức dâng tới dưới, liền rút ngón tay ra, đem mình mạnh mẽ cắm vào.

Mặc dù đã khai thác rất lâu, thế nhưng Lý Hạo tiến vào vẫn không thuận lợi.

Quá gấp! Lý Hạo cảm giác mình sắp bạo. Bên trong Vương Văn Bản lại nóng lại căng chặt, chỉ nhét vào nửa cái đầu khấc của Lý Hạo liền không nhìn được, trực tiếp cả cây nhét tiến vào.

Cái “cây” to lớn tự nhiên với ngón tay không cách nào so sánh được. Lý Hạo tiến vào trong nháy mắt, Vương Văn Bản phía trước liền co lại. Mà Vương Văn Bản cũng bởi vì đột nhiên đau đớn mà chảy nước mắt.

“Bảo bối, nhịn một chút. ” Lý Hạo chỉ có thể ngừng ở bên trong bất động, sau đó hôn môi Vương Văn Bản, sau đó dọc theo cái cổ một đường hôn xuống, đưa hai viên đậu đỏ của hắn.

16. Chương 16

Rất nhanh, thân thể Vương Văn Bản thả lỏng ra, phía dưới cũng thả lỏng, cứng rắn chống đỡ ở bụng Lý Hạo.

Nhận ra được Vương Văn Bản thả lỏng, Lý Hạo không có vội vàng động, mà là đem một cái chân Vương Văn Bản giơ lên, đem hắn lật úp xuống, sau đó đem gối lấy tới lót ở phía dưới cái bụng hắn.

“Bảo bối, cái tư thế này mới dễ cậu thoải mái. ” hôn môi Vương Văn Bản, giải thích.

Bởi vì quay lưng, Lý Hạo không nhìn thấy vẻ mặt Vương Văn Bản, thế nhưng hắn thấy lỗ tai Vương Văn Bản hồng đến nỗi có thể nhỏ máu.

Nhìn thấy Vương Văn Bản phản ứng khả ái như thế, phía dưới Lý Hạo lại lớn hơn một vòng, Vương Văn Bản không nhịn được kinh ngạc thốt lên một tiếng. Lý Hạo nghe thấy âm thanh kinh ngạc thốt lên khá là tự hào, sau đó bắt đầu chậm rãi tiến hành vận pít tông.

Bởi vì vừa mới dùng tay đẩy vào trong Vương Văn Bản, Lý Hạo rất nhanh tìm tới cái kia, sau đó bắt đầu đối với nó tiến hành công kích.

Mới công kích mấy lần mà thôi, Vương Văn Bản liền run rẩy. Lý Hạo không nghĩ tới chính mình lại đem thân thể bé nhỏ Vương Văn Bản làm run rẩy như vậy.

Phải biết hưng phấn cũng phải cần rất nhiều điều kiện, Lý Hạo kích động càng nhanh hơn.

Cậu bé tiểu Văn Bản lại dựng đứng lên, Vương Văn Bản cảm giác mình sắp bị điểm này làm không chịu nổi.

Wương Văn Bản xưa nay không nghĩ tới chính mình sẽ cùng Lý Hạo có liên hệ, càng không có nghĩ tới mình có thể cùng hắn make love. Vừa nghĩ tới ở trên người mình vận động chính là người mình thương nhất, Vương Văn Bản không nhịn được lại xiết chặt.

Bị Vương Văn Bản phía dưới như vậy dùng sức, Lý Hạo cảm giác mình cũng sắp đến. Liền Lý Hạo từng chút trở mình Vương Văn Bản lại, cũng để hắn mở mắt ra.

Cuối cùng nhìn Vương Văn Bản tràn ngập biểu cảm nhưng con mắt vẫn cứ trong suốt, Lý Hạo đột nhiên hôn Vương Văn Bản tiến vào sâu bên trong hơn.

17. Chương 17

Sau khi phóng thích Lý Hạo ôm cả người Vương Văn Bản mềm yếu đi tới phòng tắm.

Sau khi sửa sang xong, Vương Văn Bản đã hoàn toàn ngủ như chết. Lý Hạo cũng hài lòng ôm hắn dần dần ngủ.

Ngày thứ hai, Lý Hạo liền tỉnh dậy rất sớm. Nhìn Vương Văn Bản trong lồng ngực còn ngủ rất say, hắn không nhịn được đến gần hôn miệng Vương Văn Bản một cái. Nghĩ đến tối hôm qua cảm xúc mãnh liệt, Lý Hạo lại không nhịn được hưng phấn lên. Đột nhiên, hắn nhớ tới trong thang máy chính mình hỏi Vương Văn Bản là không phải lần đầu tiên, Vương Văn Bản trả lời như vậy.

Wương Văn Bản nói chính hắn không phải lần đầu tiên, thật là tối hôm qua biểu hiện ra, Lý Hạo có thể kết luận tối hôm qua Vương Văn Bản nhất định là lần thứ nhất.

Thật là tại sao hắn muốn lừa gạt mình vậy?

“Lẽ nào hắn yêu thích mình?” Lý Hạo bị ý nghĩ này của mình làm kinh ngạc.

Mặc dù đối với chính mình bên ngoài rất có tự tin, thế nhưng Lý Hạo cũng không cho là mình có thể câu dẫn nam nhân yêu thích như vậy.

Nghĩ tới đây, Lý Hạo liền không có tiếp tục suy nghĩ. Chậm rãi đem tay của chính mình dưới cổ Vương Văn Bản rút ra, đi đến phòng tắm mặc quần áo.

Mặc quần áo tử tế xong, đang chuẩn bị đi ra, Lý Hạo nhìn thấy trong quần Vương Văn Bản lộ ra phân nửa điện thoại di động kiểu cũ. Cầm lấy nhìn một chút, phát hiện điện thoại dùng bàn phím! Hơn nữa rõ ràng dùng rất lâu, thậm chí còn có miếng dán nhựa dẻo trong suốt.

Đem điện thoại di động nhét về trong túi quần Vương Văn Bản, Lý Hạo ra phòng tắm lấy bóp tiền cầm một xấp tiền đặt tới trên ngăn tủ bên giường.

Dù sao tối hôm qua là Vương Văn Bản lần thứ nhất, Lý Hạo cảm giác mình liền trực tiếp rời khỏi như thế cũng quá kỳ. Vì thế liền để lại một xấp tiền cho hắn.

18. Chương 18

Wương Văn Bản vẫn ngủ đến trưa mới tỉnh lại.

Tuy rằng cảm thấy ngày hôm qua mọi thứ đều như một giấc mộng lại không chân thực, thế nhưng cả người đau nhức cùng phần eo không khó cử động lại nhắc nhở tối hôm qua phát sinh sự thực.

Trong người rất khó chịu, thế nhưng Vương Văn Bản là cười tỉnh lại. Bởi vì hắn cảm giác rất hạnh phúc.

Tưởng tượng vừa mở mắt liền có thể nhìn thấy Lý Hạo nhưng Vương Văn Bản nhìn thấy bên cạnh trống rỗng, trong lòng cảm giác rất mất mát.

Khả năng hắn có việc, nên đi trước. Vương Văn Bản an ủi mình.

Nghĩ như thế, Vương Văn Bản chậm rì rì từ trên giường ngồi dậy, chuẩn bị đi rửa mặt bằng nước. Ngồi xuống, liền nhìn thấy tủ đầu giường một xấp tiền dày đặc trên kia. Vương Văn Bản cảm giác mình thật giống như bị tạt một chậu nước lạnh, cả người đều run lên.

Lý Hạo rời đi, cùng đặt ở đầu giường một xấp tiền, cũng làm cho Vương Văn Bản cảm thấy tan vỡ. Có phải, mọi thứ đều chỉ là chính mình tưởng bở có đúng không? Vương Văn Bản không nhịn được che mặt, không hề có một tiếng động khóc lên. Ngồi bên giường thân ảnh đơn bạc, có vẻ khiến người ta đau lòng như vậy.

19. Chương 19

Lý Hạo đã hai ngày không có nhận được tin nhắn của Vương Văn Bản. Từ ngày ở khách sạn đi ra sau đó, Vương Văn Bản liền không có ở trên QQ cho hắn gửi tin nhắn.

Lý Hạo muốn chủ động liên hệ hắn, nhưng là vừa sợ Vương Văn Bản là then thùng, hơn nữa hắn cũng không biết chủ động liên hệ Vương Văn Bản nên nói cái gì, liền hắn chỉ có thể nhịn quyết tâm kích động, chờ Vương Văn Bản chủ động liên hệ hắn.

“Ai, đại thiếu, cho cậu!” Trương Giang đem một xấp tiền đưa cho Lý Hạo.

“Cầm gì đây?” Lý Hạo nhìn xấp tiền kia, cảm giác không giải thích được.

“Tiểu học đệ của chúng ta đưa cho cậu!” Trương Giang ngồi đối diện Lý Hạo. “Ai, cậu nói một chút cậu làm sao cầm tiền sỉ nhục người ta? Kia tiểu học đệ đem tiền cho ta, để ta còn đưa cho cậu thời điểm về mặt cậu ta... Chà chà trách, thật đúng là thương tâm. ”

Lý Hạo nghe sững sờ.

“Ai, ta nói với cậu, hai ngày trước không phải ở quán bar nhìn thấy tiểu học đệ này à? Ta còn tưởng nhà hắn rất có thể lực đây, liền dám láo cá như thế. Bởi vì, hắn là leo tường đi ra ngoài. Ta đã nói rồi, bảo vệ trông cửa trường học hung như vậy, làm sao để hắn đi ra ngoài. ” Trương Giang hứng thú bưng bưng đối với Lý Hạo nói rằng, “Có điều tuy rằng bị quản chế, thật là hắn ngược lại cũng không làm sao bị giáo viên trừng phạt, đại khái bởi vì hắn mấy tháng trước biểu hiện đều rất tốt. Có điều hắn leo tường đi ra ngoài thời điểm thật giống bị trật chân đó, mới vừa nhìn hắn bước đi còn khập khễnh đấy. ”

Lý Hạo nghe đến nơi này, cũng không ngồi yên được nữa, lập tức trên ghế đứng lên, hướng về phía kí túc xá đi.

“Đại thiếu! Cậu làm gì thế đi a!” Trương Giang ở phía sau kêu to. “Gần đây sao cứ hay bỏ ta vậy, nếu không là xem cậu thất tình, ta mới không bỏ ra nhiều thời gian đến như vậy đấy!”

20. Chương 20

Vương Văn Bản đem tiền cho bạn học thường đi chung Lý Hạo là Trương Giang học trưởng, rồi quyết định đi phòng y tế một chuyến.

Hai ngày trước cho rằng chân chỉ là trật chút thôi, Vương Văn Bản vốn là nghĩ qua vài ngày liền hết.

Thật là theo thời gian trôi qua, mắt cá chân không chỉ không bớt sưng trái lại càng đau hơn lên. Ở ký túc xá nằm hai ngày, Vương Văn Bản nhìn mắt cá chân chính mình sưng lên, rốt cục quyết định đi phòng y tế xem một chút.

Tới phòng cứu thương sau, bác sĩ vừa nhìn thấy chân Vương Văn Bản, mặt liền xụ xuống: “Đều sưng thành như vậy mới đến xem! Cậu này không phải bị thương nhỏ, là trật khớp! Mấy ngày nữa đến chân cậu cũng không còn!”

Vương Văn Bản bị lời của bác sĩ sợ đến thở ra, chỉ có thể sững sờ xin lỗi.

Trên chân bị bác sĩ dùng băng vải bó lại, chỉ có thể đem chân phải mang giày biến thành dép như thế đi.

Sau đó Vương Văn Bản mang theo thuốc, chậm rãi hướng về ký túc xá đi, hắn nhìn thấy Lý Hạo đứng ở dưới lầu kí túc xá.

21. Chương 21

Nhìn thấy Lý Hạo, Vương Văn Bản theo bản năng muốn chạy trốn, hần lập tức xoay người, quay lưng với Lý Hạo nhanh chóng đi trở ra.

“Vương Văn Bản!” Lý Hạo nhìn thấy Vương Văn Bản kéo chân bị thương còn chạy nhanh như vậy, nhất thời cảm giác thấy hơi sốt ruột.

“Cậu đừng chạy! Ta không đuổi theo!” Sợ Vương Văn Bản ngã chổng vó, Lý Hạo chỉ có thể dừng bước.

Thế nhưng Vương Văn Bản thật là chẳng biết nghe lời, tiếp tục một kéo dài một kéo dài chạy.

Lý Hạo thấy Vương Văn Bản không để ý tới hần, liền cuồng xông tới, kéo Vương Văn Bản lại: “Gọi cậu đừng chạy, cậu còn chạy! Không biết chân mình thụ thương à!”

Vương Văn Bản gạt tay Lý Hạo, xoay người hướng về ký túc xá.

Mặc dù biết vào lúc này không nên cười, thật là Lý Hạo vẫn bị tính trẻ con của Vương Văn Bản chọc phát cười.

Nghe được tiếng cười của Lý Hạo, Vương Văn Bản dừng bước, xoay người, mạnh mẽ trừng mắt Lý Hạo.

Nhưng mà vành mắt hồng hồng, mũi cũng hồng hồng làm Vương Văn Bản xem ra cực kỳ khả ái, Vương Văn Bản tự nhận là trừng rất hung ác, Lý Hạo xem ra lại như hướng về hần quăng mị nhãn.

Liền Lý Hạo lập tức thu hồi khuôn mặt tươi cười, một mặt nghiêm túc đi tới trước mặt Vương Văn Bản.

22. Chương 22

Vương Văn Bản còn muốn xoay người đi, lại bị Lý Hạo một cái ôm lấy.

“Được rồi được rồi, xin lỗi xin lỗi, ta không nên cười cậu, ta không đúng. Cậu có thể hay không đừng nóng giận?” Lý Hạo dỗ tiểu hài tử, ngữ khí ôn nhu đối với Vương Văn Bản nói rằng, “Còn có chuyện tiền bạc ta cũng xin lỗi cậu có được hay không? Cậu hiểu lầm ý của ta, ta cho cậu tiền thật không phải là cậu nghĩ tới ý đó. ”

Nguyên bản nghe được Lý Hạo vừa xin lỗi vừa cười, Vương Văn Bản còn liều mạng ở trong lồng ngực của hần giãy dụa, thế nhưng vừa nghe đến hần nhắc lại xấp tiền kia, Vương Văn Bản liền bất động rồi.

Lý Hạo vừa nhìn Vương Văn Bản không di chuyển, mới biết nguyên lai hần thật sự bởi vì chuyện tiền mới rõ ràng hai ngày không có liên hệ chính mình.

“Vậy anh làm xong... Loại chuyện kia, người không gặp, lại chỉ chứa một xấp tiền, anh không phải ý đó là có ý gì?” Vương Văn Bản mở miệng hỏi Lý Hạo.

Lý Hạo có chút mộng bức, nói thật hần hiện tại cũng không nhớ ra được lúc đó vì sao lại nhét một xấp tiền cho hần. Có vẻ như... Thật sự có chút loại ý tứ kia...

Thật là câu nói như thế này hần làm sao có khả năng nói ra khỏi miệng, vì thế hần lập tức khởi động hết tế bào não chính mình bắt đầu tìm lý do. Bất luận thể nào cũng phải có một lý do thỏa đáng trước tiên!

23. Chương 23

Lý Hạo dẫn Vương Văn Bản trở lại ký túc xá.

Dọc theo đường đi Vương Văn Bản đều không nói nữa, chỉ là cúi đầu bước đi, thế nhưng lỗ tai như hồng nhỏ máu. Lý Hạo liền biết Vương Văn Bản giờ khắc này thẹn thùng.

Lần trước ở khách sạn thời điểm Lý Hạo liền phát hiện Vương Văn Bản có đặc thù này, thẹn thùng liền mặt đỏ, hết sức thẹn thùng thời điểm liền lỗ tai đều sẽ trở nên đỏ chót.

Biết Vương Văn Bản vì chính mình mà trở nên thẹn thùng, Lý Hạo không biết vì là cảm giác gì mà cả trái tim cũng bay bổng đi mất. Cảm giác như cho ăn đường như thế, ngọt.

Hai người bọn họ đến ký túc xá. Nhìn thấy chân Vương Văn Bản bó bột mang về, bạn cùng phòng Từ Kiến vội hỏi Vương Văn Bản xảy ra chuyện gì.

“Không có gì, chính là chân trật khớp, bác sĩ đã xem qua cho ta. ” Vương Văn Bản quay về Từ Kiến cười nói.

Lý Hạo ở phía sau nhìn thấy Vương Văn Bản quay về người khác cười đến vui vẻ như vậy, trong lòng đột nhiên cảm giác rất khó chịu. Mỗi lần Vương Văn Bản nhìn thấy hắn đều là rất thẹn thùng, hồi tưởng lại bọn họ gặp mặt, tựa hồ mỗi lần Vương Văn Bản hoặc là cúi đầu, hoặc là chính là một mặt căng thẳng, còn có chính là khóc lóc.

Lý Hạo không biết trong lòng mình loại này không thoải mái cùng tính toán được gọi là ghen. Bởi vì hắn cùng Trần Quang cùng nhau thời điểm chưa từng có cái cảm giác này, mà lần kia Trần Quang quá trốn hắn ngoại trừ phần nộ vẫn là phần nộ. Cho nên đối với loại cảm giác không thoải mái này Lý Hạo cảm giác rất khó chịu, nguyên do trên mặt biểu hiện ra liền xú xú.

24. Chương 24

Từ Kiến nhìn thấy phía sau Vương Văn Bản là Lý Hạo thời điểm cả người không khỏi rung mình: “Chào học trưởng. ”

Từ Kiến là biết Lý Hạo, không chỉ có bởi vì Lý Hạo là học trưởng của bọn họ, cũng bởi vì Lý Hạo ở trường học là nhân vật rất nổi tiếng.

Vừa Lý Hạo liền một mặt băng sương đến ký túc xá bọn họ đi tìm Vương Văn Bản, làm cho Từ Kiến bọn họ còn tưởng rằng Vương Văn Bản chọc tới vị học trưởng này đấy. Kết quả bây giờ nhìn đến Lý Hạo đỡ Vương Văn Bản trở về, con người Từ Kiến đều sắp muốn trùng ra.

Lý Hạo nhìn lướt qua Từ Kiến, Từ Kiến rất có nhân lực nhìn ra trong mắt Lý Hạo đang chê hắn chướng mắt, liền lập tức dọn dẹp một chút chính mình, ảo não chạy đi thư viện.

Đem Vương Văn Bản đỡ ngồi vào trên giường, Lý Hạo hỏi Vương Văn Bản: “Cậu ăn cơm chưa?”

Wương Văn Bản một mặt đối với hắn liền làm nghi thức quen thuộc “Cúi đầu”.

Nhìn đỉnh đầu đen sì Vương Văn Bản khoảng chừng trái phải lắc lắc, Lý Hạo cảm thấy có chút thất bại: “Lẽ nào cậu dự định vẫn dùng đỉnh đầu đối mặt ta à?”

Wương Văn Bản lắc đầu, thế nhưng vẫn cứ không có ngẩng đầu lên.

Liền Lý Hạo chỉ có thể tự mình động thủ, ăn no mặc ấm.

Tùng chút nâng đầu Vương Văn Bản lên, Lý Hạo nhìn con mắt Vương Văn Bản: “Ta đều nói rồi ta yêu thích cậu, cậu chẳng lẽ không nên cho chút đáp lại à?”

“Cái gì đáp lại...” Vương Văn Bản vẫn chưa nói hết, liền bị Lý Hạo hôn.

25. Chương 25

Trong miệng Vương Văn Bản tùy ý khuấy lên một phen, Lý Hạo mới buông tha hắn.

“Lần sau nhớ thử. ” nhìn Vương Văn Bản thử hôn hěn, Lý Hạo cười nói.

Wương Văn Bản không nói gì, chỉ là vùi đầu vào trong lồng ngực Lý Hạo.

“Chúng ta quen nhau đi. ” Lý Hạo vuốt tóc mềm mại của Vương Văn Bản.

Wương Văn Bản ngẩng đầu lên, có phần khó có thể tin nhìn Lý Hạo, hai con mắt tròn thật lớn.

Lý Hạo bị con mắt của hắn nhìn chăm chăm, ngay lập tức bị mê đến thất điên bát đảo, đều không đợi Vương Văn Bản trả lời liền tàn nhẫn hôn hắn.

Từ Kiến trở lại ký túc xá thời điểm người cũng đã trở về hết. Hắn nhìn thấy Vương Văn Bản một người nằm ở trên giường lập tức tiến tới: “Ai ai ai, cậu tại sao biết đại thần học trường? Vốn cho là hắn rất lạnh lùng, làm sao ngày hôm nay tốt như vậy, còn dịu cậu trở về a?”

Wương Văn Bản vùi đầu trong chăn, chỉ lộ ra ra một đôi mắt.

“Ai ta nói Bản tử, hiện tại còn không lạnh như vậy đây, cậu đem mình trùm kín như vậy làm gì a. ” Từ Kiến đi kéo chăn Vương Văn Bản, “Ồi, miệng cậu cho ong mật chích à! Sưng to như vậy!”

Bởi vì giọng nói Từ Kiến lớn, dẫn đến Vương Văn Bản bị bạn bè cùng phòng xem giống như con khỉ bị bao vây xung quanh nhìn hơn nửa buổi tối, cuối cùng thống nhất kết luận: Phỏng chừng là bị côn trùng cắn.

26. Chương 26

Wương Văn Bản liền như vậy cùng Lý Hạo bắt đầu hẹn hò.

Ban đầu bạn cùng phòng của Vương Văn Bản nhìn thấy Lý Hạo thường đến ký túc xá tìm Vương Văn Bản, nội tâm của bọn họ là khiếp sợ. Nhưng mà theo thời gian trôi qua, bọn họ đã chậm rãi hồ hững, đến hiện tại bọn họ đã mất cảm giác. Mỗi ngày vừa đến một đoạn thời gian nào đó, bạn cùng phòng của Vương Văn Bản liền sẽ bắt đầu kêu to: “Bản tử mau mau dọn dẹp một chút, đợi lát nữa đại thần liền đến rồi đấy. ”

Sau đó Vương Văn Bản liền đổ cả mặt từ trên giường bò lên thu dọn chỗ của mình.

Kỳ thực mới bắt đầu Từ Kiến ba người bọn họ chỉ là hoài nghi mà thôi, hoài nghi Lý Hạo cùng Vương Văn Bản khả năng quan hệ không bình thường. Thế nhưng bởi vì đại thần tự mang ánh sáng vạn trượng, bọn họ ai cũng không dám đem suy đoán của mình nói ra.

Mãi đến tận có một lần, Vương Văn Bản bị sốt, bọn họ mới vững tin - nguyên lai đại thần của bọn họ thật sự đang hẹn hò với bạn cùng phòng của bọn họ.

27. Chương 27

Vương Văn Bản cùng Lý Hạo bắt tri bắt giác đã hẹn hò hơn một tháng.

Mà theo thời gian trôi qua, mùa đông cũng dần dần đến.

Vương Văn Bản thuộc về loại thân hàn, tức là nhiệt độ thấp thì tay chân đều là lạnh lẽo, hướng chi đến mùa đông giá rét này. Hơn nữa Vương Văn Bản thể chất yếu, một khi đến mùa đông, xưa nay đều là đem mình quấn chăn như cái bánh chưng.

Lý Hạo không biết thể chất Vương Văn Bản, mùa đông đến còn mang theo Vương Văn Bản đi dã ngoại ngoài biển cùng Lưu Hương mấy người kia. Vương Văn Bản không muốn Lý Hạo mất hứng, liền đi theo. Kết quả sau khi trở lại liền bắt đầu ho khan.

Mới bắt đầu Từ Kiến mấy người bạn hán không lưu ý, mãi đến tận nửa đêm nghe được Vương Văn Bản ăn nói linh tinh, bọn họ mới vội vàng bật đèn kiểm tra tình huống Vương Văn Bản thế nào.

“Bản tử, Bản tử. ” Từ Kiến gọi hán, thế nhưng Vương Văn Bản vào lúc này đầu đã nóng rực, mơ màng, căn bản không nghe được tiếng kêu Từ Kiến.

Ba người bạn hán gấp đến độ xoay quanh, đang chuẩn bị đem Vương Văn Bản trong chăn đẩy ra ngoài đưa tới phòng y tế, cửa bị vang lên.

Mở cửa, liền nhìn thấy Lý Hạo chính một mặt lo lắng đứng ở ngoài cửa.

Nguyên nhân là đi dã ngoại xong sau đó Trương Giang mấy người cùng Lý Hạo bọn họ đi uống rượu. Mà Vương Văn Bản không uống rượu, liền nói mình đi về trước. Liền Lý Hạo liền đón chiếc xe taxi, trước tiên đưa tiền cho tài xế sau liền dẫn Vương Văn Bản đến ký túc xá gọi điện thoại cho hán.

Thật là không nghĩ tới Lý Hạo cùng Trương Giang mấy người uống rượu xong đi ra lại không có nhận được điện thoại Vương Văn Bản, liền Lý Hạo liền gọi điện thoại cho Vương Văn Bản. Bình thường Vương Văn Bản ngủ đều rất cặn, điện thoại chỉ cần rung lên hán sẽ tỉnh. Thật là lần này Lý Hạo liên tục gọi 4, 5 cuộc Vương Văn Bản đều không có tiếp. Liền Lý Hạo lập tức chạy đến ký túc xá bọn họ.

28. Chương 28

Lý Hạo nhìn thấy Vương Văn Bản bị mấy bạn cùng phòng quay quanh bên giường hán, lo lắng đẩy Từ Kiến ra, vọt đến cạnh giường.

“Hán xảy ra chuyện gì?” Lý Hạo hỏi bạn cùng phòng của Vương Văn Bản.

“Chúng ta cũng không biết a, hán ngày hôm nay lúc trở lại cái bị ho khan, chúng ta hỏi hán làm sao, hán chỉ nói là có chút không thoải mái, chúng ta cho rằng hán chỉ là cảm mạo mà thôi. Ai biết hiện tại sẽ bị sốt nóng thành bộ dáng này. ” Từ Kiến trả lời Lý Hạo.

Lý Hạo sờ sờ đầu Vương Văn Bản, sau đó lập tức đem hán trong chăn ôm ra, nhanh chóng đem quần áo cho hán mặc thêm vào, sau đó dùng chăn quấn hán lại, trực tiếp ôm kiểu công chúa đi ra ngoài.

Lưu lại ký túc xá 3 cá nhân ở trong gió ngổn ngang.

Ngày thứ hai Vương Văn Bản vừa tỉnh liền không muốn ở bệnh viện, la hét phải về ký túc xá.

Lý Hạo để bác sĩ lại kiểm tra một lần, đồng ý cho Vương Văn Bản xuất viện mới mang theo Vương Văn Bản làm thủ tục xuất viện.

Vốn là muốn cho Vương Văn Bản đi về chỗ ở của mình để thuận tiện chăm sóc, Vương Văn Bản làm sao cũng không muốn. Liền chỉ có thể đem hán về ký túc xá.

Lý Hạo vốn định vẫn bồi tiếp Vương Văn Bản, thế nhưng Trương Giang cùng Phương Dương vẫn gọi điện thoại cho hắn, hắn liền chỉ có thể đem Vương Văn Bản ru ngủ rồi giao cho bạn cùng phòng chăm sóc tốt cho hắn.

Lý Hạo nói lời dặn dò của bác sĩ sau đó chuẩn bị rời đi, kết quả Từ Kiến đột nhiên ngăn cản hắn: “Đại thần... Anh cùng Bản tử... hẹn hò à?”

29. Chương 29

Lý Hạo xoắn xuýt đứng tại chỗ!

Đối với vấn đề Từ Kiến, hắn xoắn xuýt làm sao trả lời.

Là trực tiếp thừa nhận hay là không thừa nhận?

Nếu thừa nhận Lý Hạo sợ Từ Kiến bọn họ sẽ dùng ánh mắt khác thường đối xử Vương Văn Bản; thật là không thừa nhận nếu như bị thẳng nhóc ngốc đó biết rồi, phỏng chừng hắn lại muốn để tâm vào chuyện vụn vặt.

Xem Lý Hạo trầm mặt, Từ Kiến bọn họ 3 người không dám thở mạnh.

Cuối cùng, Lý Hạo quyết định nói thật. Tuy rằng có thể Từ Kiến bọn họ sẽ nhờ đó mà ngăn cách Vương Văn Bản, thế nhưng nói không chắc chính mình có thể thừa cơ hội này đem Vương Văn Bản đến chỗ mình ở.

“Ừ, ta cùng hắn hẹn hò. ” Từ Kiến bọn họ không chịu nổi áp lực, chuẩn bị cười ha hả nói đùa giỡn, Lý Hạo trả lời bọn họ.

“Nếu như các cậu đối với việc này có ý kiến gì ta có thể để cho hắn chuyển tới chỗ của ta, thế nhưng ta không hi vọng các cậu đối với hắn thay đổi sắc mặt. ” Lý Hạo nửa uy hiếp, nửa dặn dò.

“A...” Từ Kiến bọn họ cũng không biết trong lòng cảm giác gì, khả năng bởi vì trước thì có hoài nghi, nên vào lúc này Lý Hạo thừa nhận trong lòng bọn họ cũng không có cảm giác khó có thể tiếp thu.

Nhìn thấy Lý Hạo nhìn bọn hắn chằm chằm mấy cái, bọn họ liền vội vàng lắc đầu; “Không có không có, chúng ta sẽ không thay đổi sắc mặt với Bản tử gì đâu. Chính là... Chính là muốn biết quan hệ của các anh mà thôi..

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hao-hoa-phong-nha>